

[Miljøministeren]

Jeg har derfor forelagt spørgsmålet for sundhedsstyrelsen, der har oplyst, at de situationer, hvor mennesker typisk kommer i kontakt med byspildevand, er i forbindelse med badning. De undersøgelser, der er foretaget af badevandskvaliteten gennem de seneste år, viser, at badevandets indhold af E-colibakterier ligger på et meget lavt niveau. Det indebærer, at der kun er en forsvindende lille mulighed for infektion af mennesker med resistente E-colibakterier.

Jeg kan henvise til sundhedsstyrelsens oplysninger. I øvrigt kan jeg henvise til landbrugsministerens besvarelse af 7. marts 1979 af spørgsmål nr. 647, der også var stillet af spørgeren.

Til *finansministeren* (5/3 79) af:

Thorndahl (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at de offentligt ansatte som minimumsresultat af de igangværende forhandlinger kan regne med lønstigninger, der indebærer en forbrugsudvidelse på 2 pct.?«

(Spm. nr. 663).

Begrundelse.

I tidsskriftet Danmarks Amtsråd nr. 4 oplyser Henning Andersen, der er formand for Amtsrådsforeningens lønudvalg, der som modpart har ca. 100.000 ansatte med en samlet lønsum på ca. 10 milliarder kr., følgende:

»Vi kan ikke drive vor egen samfundsøkonomi, for mange af vore områder falder sammen med statens. Derfor må vi have en fælles linie, specielt hvad de generelle krav angår – selv om det af og til kan gøre dagligdagen vanskelig for dem, vi skal varetage interesserne for.

Vi har ikke lagt skjul på, at vi ikke kan lægge en minus- eller nulløsning frem, men at der må blive tale om en lille forbedring, som ligger omkring 2 pct. mere til forbrugsudvidelse. Det er vi i overensstemmelse med staten om.«

Dette forekommer klart at stride mod skatteminister Anders Andersens udtalelse om, at der under ingen omstændigheder er råd til reallønsfremgang, snarere tværtimod. Samtidig indebærer tilgangen til arbejdsmarkedet og de forbedrede sociale love for pen-

sionister i sig selv en forbrugsudvidelse på 1–1,5 pct.

Det er derfor af betydning, at finansministeren tilkendegiver, om det virkelig er hensigten, at de offentligt ansatte skal opnå en forbrugsudvidelse på 2 pct., som åbenbart må finansieres af en reallønstilbagegang for øvrige erhvervsaktive.

Besvarelse (13/3 79):

Finansministeren (Heinesen):

Formanden for lønudvalget under Danmarks Amtsrådsforening, amtsrådsmedlem Henning Andersen, har over for mig oplyst, at den udtalelse, hvortil der henvises i spørgsmålet, og som er hentet fra tidsskriftet Danmarks Amtsråd, nr. 4, 23. februar 1979, er en forkortet gengivelse af de synspunkter, han gav udtryk for ved den pågældende lejlighed.

Henning Andersen tilføjer, at Amtsrådsforeningen naturligvis er bekendt med regeringens udsagn om, at den samlede forbrugsudvidelse i 1979 må holdes inden for 1–2 pct., og at der som følge af pensionsreformen og den store tilvækst til arbejdsmarkedet på forhånd er lagt beslag på en væsentlig del af denne forbrugsudvidelse, således at der er mindre tilbage til de øvrige befolkningsgrupper.

Disse synspunkter er lagt til grund for Amtsrådsforeningens oplæg til forhandlingerne om aftale- og overenskomstfornyelserne i foråret 1979; disse forhandlinger føres i øvrigt helt synkront med staten og de øvrige kommunale sammenslutninger.

Jeg har intet at bemærke til den ovenfor i nærværende svar refererede udtalelse af amtsrådsmedlem Henning Andersen.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (6/3 79) af:

Glistrup (FP):

»Hvilke initiativer – lovgivningsmæssige eller administrative – forbereder ministeren vedrørende goodwillbeskatningen?«

(Spm. nr. 666).

Begrundelse.

Der er efterhånden hengået ganske lang tid, siden Liberale Erhvervs Råd til ministeren afleverede den udførlige redegørelse til